

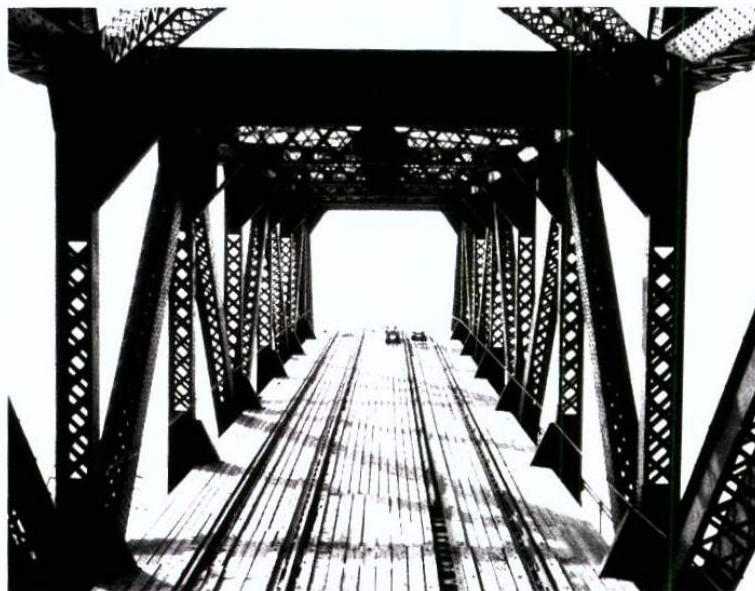
Proclamem la destrucció

L'Xcèntric presenta una nova temporada d'impactes visuals. El **Josep Lambies** en parla amb la seva directora, **Carolina López**

L'any 1903, Thomas Alva Edison electrocuta un elefant davant de la càmera. Cau de genolls entre el fum que puja de les ungles socarrimades i la pols que s'aixeca de terra. Destruir per construir, l'eterna paradoxa. L'ull a l'objectiu per filmar una execució. Una sabatada al fetge que regenera el teixit, una imatge que impacta a la retina. La fulla d'afaitar trinxant l'ull de vaca i el núvol ratllant la lluna. Un estripat "oblídeu-vos de tot el que heu vist fins ara, perquè el cinema comença aquí". Buñuel i Dalí esperen rere la pantalla d'estrena d'*Un chien andalou* (1929); les butxaques plenes de pedres per lapidar qui no s'ho vulgui creure. I vencen. L'Xcèntric dona nom a un nou tipus de cinema. I ens convenç.

Pocs mesos després de la publicació de la memòria fragmentària de Godard a *Pensar entre imàgenes* (un punt a favor del binomi De Lucas-Aidelman), l'Xcèntric inaugura la seva 10a temporada. Únic pensant entre fotogrames, amb un discurs lliure, propi. "No estem subjectes a cap lògica de festival", recorda la directora, Carolina López. "Podem projectar pel·lícules primitives, o estrenes; experiments abstractes, documental o animació. Ens interessa que hi hagi un diàleg, alguna cosa que surti d'aquest programa que s'estira al llarg de nou mesos". L'any passat, la *Récréation* (1998) de Claire Simon contestava les dues bessones de *Poto and Cobengo* (1979) de Jean-Pierre Gorin. Sonava brillant la relació Russell, Ossang, Graham, Grandrieux. Sense fallar als feligrsos, els programadors es freguen les mans pensant que el 3 de desembre tornen a agafar pic i pala.

'That's not entertainment'
"Un cinema bastant i visionari", diu Carolina López. Una relació d'obres, com les planxes de l'*Atlas* de Warbourg, que ens donen un parell de bufetades per plantar cara als nostres hàbits d'espectador moderat. Un cinema que ha trencat el llinatge i ha sabut tornar als orígens, a l'experiment primer. El 21 de novembre ja veiem sis de les obres que Ben Rivers ha tret del seu laboratori casolà. "Vivim un canvi de models",

L'Xcèntric sempre ens enreda alguna cosa a les parpelles.

diu la Carolina. "La gent surt a gravar amb la càmera del mòbil, amb l'actitud dels Lumière quan rodaven els obrers sortint de la fàbrica". Un nou model de cineasta, que proclama la destrucció, com Bresson en el miting de *Le diable probablement*. A l'Auditori del CCCB, el cinema reneix de les runes, com Rossellini, Visconti i De Sica van arrencar el neorealisme d'entre les destrosses de la guerra. I, encara que hàgim suat massa responsabilitats a la crisi, no podem evitar donar-li, també, part d'aquesta grandiosa culpa.

Fins al gener, ja tenim l'àpat a taula. Només començar degustarem una gran descoberta, Jim Jennings, a Europa només conegut per una mostra que se'n va fer a Rotterdam. Amén a altres plats succulents. David Domingo, sota els heterònims Stanley Sunday o

Davidson. O Peter Tscherkassky, que ja és un clàssic del festival. Arriba aquest any amb les seves *Coming Attractions*, Premi Orizzonti a Venècia, i apadrinarà Fruhauf, Gioli i Angerame en una mateixa sessió. Un cinema intel·ligent, que utilitza la càmera per ensenyar-nos el que només l'objectiu pot revelar. Al gener, l'immortal Rouch també passejarà per una sessió, amb els *Cimetières* (1951) i les *Conversations* (2004). Obrirà així les portes a un cinema que es discuteix a si mateix, que reflexiona. Perquè, com deia l'exposició que oficiava el 5è aniversari de l'Xcèntric ara ja fa cinc anys, això és molt més que entreteniment.

Xcèntric. Des del 3 de desembre. Centre de Cultura Contemporània. 3,60 €

LA DIRECTORA RECOMANA

ATRACCIONS FÍLMIQUES CCCB, 9 de desembre

"Peter Tscherkassky és una bona manera d'iniciar-se en l'experiència de l'Xcèntric", diu Carolina López. "D'entre els experimentals, ja és un clàssic; un personatge de reconeguda trajectòria". No és dens, ni feixuc. Ha fet l'exercici d'enfrontar-se a l'eina cinematogràfica igual que els primitius, i ens ha demostrat que encara és possible trobar coses noves. Sobretot, ha sabut tensar la relació entre dues imatges, i treballar l'agressivitat d'un muntatge d'atraccions.

TIME AFTER TIME: ANRI SALA CCCB, 16 de gener

"Sembla mentida que, en un món globalitzat, amb les facilitats d'Internet i aquests mitjans de comunicació tan intimidatoris, hi hagi obres mestres que només siguin carn d'un parell de festivals", es queixa Carolina López. Per sort, l'Xcèntric trenca els dics i porta a Barcelona un grapat de magnífiques propostes que, d'altra manera, no podríem veure. Com la peça d'Anri Sala, una de les sessions documentals d'aquesta temporada.

THE BLACK&LIGHT SERIES CCCB, 20 i 23 de gener

El francès Loïc Díaz-Ronda ha programat aquestes dues sessions. "Només fa un any que treballa amb l'equip de l'Xcèntric", diu Carolina López. "Però les seves sessions sempre són un èxit". Díaz-Ronda és un dels filtres que porten al festival el que es cou arreu. En aquest cas, un parell de convocatòries sorprenents, que obren les finestres de bat a bat a una manera molt oberta d'entendre el cinema experimental.

